

Příloha k protokolu o SZZ č.:

Diplomant: ANETA MÄSIAROVÄ

VysokÄ škola: PF JU

Aprobace: Učitelství AJ - NJ

Katedra: pedagogiky a psychologie

Recenzent-vedoucí*diplomové práce:
Mgr. Jana Kouřilová

Datum odevzdání posudku: 15. 5. 2009

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

ÚČINKY SPECIFICKÝCH PORUCH UČENÍ NA SELF-KONCEPT A SOCIOMETRICKOU POZICI DÍTĚTE VE TRÍDĚ

DP si klade za cíl hledat souvislost mezi specifickými poruchami učení, sebehodnocením a sociální pozicí dítěte ve třídě.

V teoretické části autorka poněkud obsírně, i když ne vždy zcela jasně a přehledně věnuje pozornost sebehodnocení a víře v sebe a ve vlastní schopnosti u dyslektiků, zvládnání neúspěchu u dětí s touto diagnózou a angažovanosti těchto dětí ve vyučovacím procesu. Autorka sice čerpá z cizojazyčných zdrojů (což velmi oceňuji), často ovšem závěry různě směšuje, nejednoznačně strukturuje, někdy je z textu „cítit“ ne úplně přiměřené převedené cizojazyčného zdroje do české odborné terminologie. Někde autorka informace málo propojuje či příliš zjednodušuje. Teoretická část působí poměrně nesourodě.

Ve výzkumné studii si autorka klade za cíl „prozkoumat vliv SPU na self-koncept žáků 8. ročníků“ a to, „jakým způsobem ovlivňuje SPU sociometrické postavení dítěte ve třídě“ (s. 50). Diplomantka očekává, že „méně příznivé vedené dyslektických žáků ve škole se projeví zhoršeným skóre v testu SPAS, zhoršenou pozicí mezi vrstevníky posuzovanou sociometrickou technikou L-J a zvýšeným skóre neuroticizmu v testu JEPI“ (s. 50). S ohledem na stanovenou hypotézu by se dalo očekávat, že autorka bude nějak posuzovat „příznivost vedení“ dyslektických dětí – k tomu se však již diplomantka ve své studii vůbec nevrací, čili v podstatě svou hypotézu nijak nepotvrzuje ani nevyvrací. Ve studii autorka používá řadu diagnostických metod, užití některých se zdá být (ve vztahu k základní výzkumné otázce) zbytečné (např. posuzování intelektu, ale i jiné). Použití takového množství diagnostických metod je náročné nejen na administraci, ale zejména na interpretaci – o tu se (v širších souvislostech) autorka v podstatě příliš nepokouší. Interpretuje většinou izolované výsledky jednotlivých testů (kdy porovnává výsledky experimentální a kontrolní skupiny), v podstatě tedy množství a spektrum získaných dat příliš „nezúročuje“.

Z formálního hlediska je text málo přehledný, vyskytují se v něm formulační neobratnosti a nepřesnosti, úskoky od odborného jazyka apod. V seznamu literatury

postrádám některé neaktuálnější české zdroje, které se danou problematikou zabývají (např. Matějček, Vágnerová: Sociální aspekty dyslexie. Karolinum, Praha 2006).

Na DP práci hodnotím velmi pozitivně práci s cizojazyčnými zdroji, ochotu autorky pustit se do tak širokého tématu a využít celou řadu diagnostických metod. I když se záměr zcela nezdařil, autorku je nutné pochválit za snahu a velkou časovou náročnost při zpracování výzkumného tématu.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **velmi dobře**

podpis vedoucího – recenzenta diplomové práce

V Českých Budějovicích dne 15. 5. 2009

Stupeň klasifikace	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
--------------------	---------	-------------	-------	-----------